

TAHKİM UYGULAMASINDA GÜNCEL GELİŞMELER

Temmuz 2024

BODEN LAW

İSTANBUL

Levent Loft 1 Büyükdere Cad. No:201 D:27 34394 Levent | İstanbul
(90) (212) 251 1500 | www.boden-law.com

DUBAI

The Meydan Hotel Grandstand 6th floor Meydan Road, Nad Al Sheba | Dubai U.A.E.
(971) (58) 596 1538 | www.boden-law.com

MİLLETLERARASI TAHKİM KANUNU KAPSAMINDA İHTİYATİ TEDBİR

İSTANBUL BAM 15. HUKUK DAİRESİ,
27.03.2024 TARİHLİ VE 2024/294 E., 2024/268
K. SAYILI KARARI

Davacı, taraflar arasında imzalanan ve tahkim şartı bulunan eser sözleşmesi uyarınca teminat mektupların paraya çevrilmesinin ihtiyati tedbir yoluyla engellenmesi talebiyle mahkemeye başvurmuştur. İlk derece mahkemesi, ihtiyati tedbir talebini kabul etmiştir. İlk derece mahkemesi karşı tarafın ihtiyati tedbire ilişkin itirazına ilişkin, taraflar arasındaki eser sözleşmesinde yer alan tahkim şartı uyarınca Avusturya Federal Ticaret Odası Viyana Uluslararası Tahkim Merkezi'ne başvurulduğunu ve tahkim yargılamasının devam ettiğini belirterek, ihtiyati tedbire itirazın hakem heyeti tarafından değerlendirilmesi gerektiğine karar vermiştir. Karşı taraf, mahkemenin yetkisiz olduğu ve ihtiyati tedbir kararının usule ve yasaya aykırı olduğu gerekçesiyle istinaf başvurusunda bulunmuştur.

Bölge Adliye Mahkemesi ise, dava konusu olayda, Türk mahkemesinden tahkim yargılaması başlamadan önce ihtiyati tedbir kararı alındığı durumlarda, tahkim yargılaması başladıktan sonra bu karara yapılan itirazın mahkemenin yetkisi dahilinde olup olmadığını tartışmıştır.

Milletlerarası Tahkim Kanunu'nun ("MTK") uygulanabilirliği ve yetki konusu üzerinde durulmuştur. MTK'nın 1. maddesi uyarınca, yabancılık unsuru taşıyan ve tahkim yerinin Türkiye olarak belirlendiği durumlarda bu kanunun uygulanacağı belirtilmiştir. Olayda tahkim yeri Türkiye olarak belirlenmediğinden ve taraflarca MTK seçilmediğinden dolayı, olaya MTK'nın doğrudan uygulanması mümkün değildir. Ancak, MTK'nın 5. ve 6. maddeleri tahkim yerinin Türkiye dışında belirlendiği durumlarda da uygulanabileceğinden, ihtiyati tedbir taleplerinde MTK'nın 6. maddesi uygulanabilir. Ancak, MTK'nın 6. maddesi, mahkeme tarafından verilen geçici hukuki koruma tedbirlerine ilişkin itirazın mahkeme ya

da uyuşmazlığın esasını gören hakem heyeti tarafından değerlendirilip değerlendirilemeyeceği konusunda açık bir düzenleme getirmemektedir. Ancak, mahkeme milletlerarası tahkimin genel niteliği, geçici hukuki koruma önlemlerinin vasfı ve MTK'nın 6. madde içeriğini bir bütün olarak değerlendirilmesi gerektiğini belirtmiş ve MTK kapsamında hakem heyetleri cebri icra organları tarafından icrası ya da diğer resmi makamlar tarafından yerine getirilmesi gereken ihtiyati tedbir veya ihtiyati haciz kararı veremediğinin altını çizmiştir. Mahkeme, ayrıca, MTK'nın 6. maddesinin gerekçesine de atıfta bulunmuştur.

Tüm bu hususları göz önünde bulunduran mahkeme, MTK kapsamında tahkim yargılaması öncesinde veya sırasında Türk mahkemelerinden ihtiyati tedbir istenebileceği ve Türk mahkemelerinin ihtiyati tedbire ilişkin itirazları değerlendirme yetkisi olduğu sonucuna varılmıştır.

Bölge Adliye Mahkemesi'nin bu kararı, 2022 yılında Yargıtay tarafından verilen benzer yöndeki kararı pekiştirmektedir (bkz. *Yargıtay, 6. HD. E. 2022/3529 K. 2022/4699, 12.10.2022*). Yargıtay 6. Hukuk Dairesi'nin kararında da yabancılık unsuru içeren tahkime tabi uyuşmazlıklarda Türk mahkemelerince verilen ihtiyati tedbir kararlarına yapılan itirazların Türk mahkemelerinde değerlendirilmesi gerektiği vurgulanmıştır. Yargıtay'ın eski uygulaması, tahkim yargılaması öncesinde Türk mahkemeleri tarafından verilen ihtiyati tedbir kararına karşı tahkim yargılaması başladıktan sonra yapılan itirazların değerlendirilmesi için Türk mahkemelerince dosyanın ilgili tahkim yargılamasında görev yapan hakem kuruluna iletilmesini öngörüyordu. Boden Hukuk'un görev aldığı MTK'ya tabi bir tahkim yargılamasında, Türk mahkemeleri ihtiyati tedbire itirazın değerlendirilmesi için dosyayı hakem kuruluna iletmişti. Boden Hukuk ise MTK uyarınca hakem kurulunun bu konuda yetkisiz olduğunu, ilgili itirazın ihtiyati tedbiri veren Türk Mahkemeleri tarafından değerlendirilmesi gerektiğini ileri sürmüş ve bu yönde hakem heyeti yetkisizlik kararı vermiştir.

BODEN LAW

805 SAYILI KANUN'UN TAHKİM ŞARTINA ETKİSİ

YARGITAY 11. HUKUK DAİRESİ, 24.04.2023 TARİHLİ VE 2021/8414 E., 2023/2361 K. SAYILI KARARI

Davaya konu olan olayda, Davacı sigorta şirketi, sigortaladığı yüklerin taşınması sırasında hasar gördüğünü ve bu nedenle sigortalısına tazminat ödediğini belirterek, hasarın tazmini için davalıya karşı başlattığı icra takibine yapılan itirazın iptalini istemiştir. Davalı, uyuşmazlığın tahkim yoluyla çözülmesi gerektiğini savunarak davanın reddini talep etmiştir.

İlk derece mahkemesi, davanın tahkim şartı nedeniyle usulden reddine karar vermiştir. Mahkeme, taşıma sözleşmesinin (konşimento) tahkim şartının geçerli olduğunu ve uyuşmazlığın Londra'da tahkim yoluyla çözülmesi gerektiğini belirtmiştir. Davacı tarafından yapılan istinaf başvurusu üzerine, Bölge Adliye Mahkemesi ilk derece mahkemesinin kararını yerinde bulmuş ve başvuruyu esastan reddetmiştir. Mahkeme, konşimentoda yer alan tahkim şartının davacı sigorta şirketini de bağladığını ve uyuşmazlığın tahkim yoluyla çözümlenmesi gerektiğini belirtmiştir.

Davacı temyiz başvurusu üzerine, Yargıtay 11. Hukuk Dairesi, tahkim şartının geçerliliği konusunda 805 sayılı İktisadi Müesseselerde Mecburi Türkçe Kullanılması Hakkında Kanun'un ("805 sayılı Kanun") dikkate alınmadığını belirterek, Bölge Adliye Mahkemesi kararını ortadan kaldırmış ve ilk derece mahkemesi kararını bozmuştur. Yargıtay, Türk taraflar arasındaki tahkim şartını içeren charter parti sözleşmesinin yabancı dilde düzenlenmiş olması nedeniyle tahkim şartının geçerliliği konusunda yeniden değerlendirme yapılması gerektiğine karar

vermiştir. Yargıtay'ın kararında aynı zamanda 805 sayılı Kanun'un 4. Maddesine atıfla, yabancı dilde düzenlenen sözleşmelerin şirket lehine nazarı itibarı alınmayacağına ilişkin düzenlemeye dikkat çekilmiştir.

805 sayılı Kanun, Türk taraflar arasında akdedilen sözleşmelerde Türkçe kullanılması zorunluluğunu öngörmektedir. "Lehine nazarı itibarı alınmama", 805 sayılı Kanun'a aykırı olarak akdedilen sözleşmelerin temel hukuki sonucudur. Ancak mahkemeler farklı yorum ve tanımlar uygulamaktadır. Her ne kadar 805 sayılı Kanun hükümlerinin sözleşmelerin delil değerine ilişkin olduğunu kabul eden mahkeme kararları bulunsa da, 805 sayılı Kanun'a uyulmamasının hukuki sonuçlarına ilişkin yeknesak bir içtihat bulunmamaktadır. Mahkemelerin ayrıca 805 sayılı Kanunu tahkim şartı içeren sözleşmelere uygulamama eğiliminde olduğu görülmüştür. Ancak, Yargıtay'ın tahkim şartının geçerliliğinin 805 sayılı Kanun uyarınca değerlendirilmesi gerektiğine ilişkin bu kararı, 805 sayılı Kanun'un uygulanmasında halen bir yeknesaklık olmadığını göstermektedir.

BODEN LAW

İSTANBUL Levent Loft 1 Büyükdere Cad. No:201 D:27 34394 Levent | İstanbul
(90) (212) 251 1500 | www.boden-law.com

DUBAI The Meydan Hotel Grandstand 6th floor Meydan Road, Nad Al Sheba | Dubai U.A.E.
(971) (58) 596 1538 | www.boden-law.com

TAHKİM ANLAŞMASININ GEÇERLİLİĞİ

YARGITAY 11. HUKUK DAİRESİ, 24.04.2023
TARİHLİ VE 2021/8414 E., 2023/2361 K. SAYILI
KARARI

Dava konusu olay Taraflar arasında düzenlenen distribütörlük ilişkisine ilişkindir. Davacı, yükümlülüklerini yerine getirdiğini, ancak davalının satış sonrası hizmetler ve yedek parça temininde başarısız olduğunu iddia etmiştir. Bu nedenle, distribütörlük ilişkisinin haklı nedenle feshedildiğini belirterek tazminat talebinde bulunmuştur.

İlk derece mahkemesi, taraflar arasındaki süresi dolan distribütörlük sözleşmesinde yer alan tahkim şartı nedeniyle davanın usulden reddine karar vermiştir. Mahkeme, tarafların fiili olarak distribütörlük ilişkisini devam ettirdiklerini ve bu nedenle tahkim şartının geçerli olduğunu kabul etmiştir. Davacı, bu karara karşı istinaf başvurusunda bulunmuştur. Bölge Adliye Mahkemesi, davacının istinaf başvurusunu esastan reddetmiştir.

Yargıtay, İlk Derece Mahkemesi ve Bölge Adliye Mahkemesi kararlarını bozmuştur. Bozma gerekçesinde Yargıtay, taraflar arasındaki distribütörlük sözleşmesinin süresinin dolduğunu ve bu süreden sonra taraflar distribütörlük ilişkisini fiilen devam ettirseler bile tahkim şartının geçerliliğini korumadığını belirtmiştir. Yargıtay, tahkim anlaşmasının tarafların açık iradesine dayanması gerektiğini, sözleşmenin sona ermesi ile tahkim şartının da sona erdiğini vurgulamıştır.

İlk Derece Mahkemesi, Yargıtay'ın bozma kararına karşı tahkim şartının geçerli olduğunu savunarak önceki kararında direnmiştir. Mahkeme, tarafların fiili olarak sözleşme ilişkisini devam ettirmelerinin tahkim şartını da uzattığını belirtmiştir.

Hukuk Genel Kurulu, taraflar arasındaki distribütörlük sözleşmesinin süresinin dolduğunu ve süresi dolmuş bir sözleşmenin tahkim şartının geçerli olamayacağını belirterek, İlk Derece Mahkemesi'nin direnme kararını bozmuştur. Kurul, tahkim anlaşmasının varlığı için tarafların açık ve kesin bir iradeye sahip olmaları gerektiğini, bu iradenin yazılı ve net bir şekilde ortaya konulması gerektiğini vurgulamıştır.

Hukuk Genel Kurulu kararında ayrıca karşı oy sunulmuş ve bu karşı oyda tahkim anlaşmasının varlığı ve geçerliliği konusunda taraf iradelerinin nasıl değerlendirileceği noktasında farklı değerlendirmeler yapılmıştır. Hukuk Genel Kurulu, tahkim anlaşmasının geçerliliği için açık ve kesin bir irade beyanı gerektiğini vurgularken, karşı oy, tarafların fiili iradesinin tahkim şartını devam ettirmek için yeterli olduğunu savunmuştur. Bu durum, tahkim anlaşmalarının geçerliliği ve taraf iradelerinin belirlenmesi konusunda hukuki yorum farklılıklarını ortaya koymaktadır.

BODEN LAW

İSTANBUL Levent Loft 1 Büyükdere Cad. No:201 D:27 34394 Levent | İstanbul
(90) (212) 251 1500 | www.boden-law.com

DUBAI The Meydan Hotel Grandstand 6th floor Meydan Road, Nad Al Sheba | Dubai U.A.E.
(971) (58) 596 1538 | www.boden-law.com

HAKEM KARARININ İPTALİ / KAMU DÜZENİ

YARGITAY 11. HUKUK DAİRESİ, 3.4.2023 TARİHLİ VE 2022/7424 E., 2023/1983 K. SAYILI KARARI

Taraflar arasındaki uyuşmazlık, İstanbul Ticaret Odası Tahkim Kuralları (“İTOTAM”) uyarınca verilen hakem kararının iptali hakkındadır. Kararın iptalini talep eden Davacı, iki farklı tahkim yargılamasında aynı maddi vakıaların değerlendirildiğini ve iptali istenen hakem kararının verildiği yargılamada hakemin, devam eden diğer yargılamayı bekletici mesele yapması gerektiğini iddia etmiştir. Bölge Adliye Mahkemesi, iki farklı tahkim yargılamasında tarafların, taleplerin ve dava konularının farklı olması nedeniyle davanın reddine karar vermiştir.

Yargıtay’ın önünde gelen kararda, her iki tahkim davasında (2019/7 E. ve 2019/9 E.) aynı maddi vakıaların farklı hakemler tarafından tartışıldığı ve hakemlerin farklı sonuçlara ulaştığı belirtilmiştir. Özellikle, ilk hakem kararının (2019/7 E.) ve buna bağlı maddi vakıaların kesin hüküm teşkil edip etmediğinin araştırılması gerektiğini, bu yapılmaksızın karar verilmesinin kamu düzenine aykırı olduğunu vurgulamıştır. Yargıtay ayrıca, aynı maddi vakıaların değerlendirme sonuçlarının çelişkili kararların verilmesine neden olabileceğini, çelişkili kararların hukuk güvenliği, şeffaflık ve istikrar ilkelerini bozacağını ve bu durumun kamu düzenine aykırı olacağını belirtmiştir.

Buna karşılık, Bölge Adliye Mahkemesi, direnme kararında hakemlerin vakıalar hakkında yaptığı değerlendirmelerin bağımsızlıklarıyla ilgili olduğunu vurgulamış ve kararların sonuçlarının birbirine aykırı olmadığını, dolayısıyla kamu düzenine de aykırılık teşkil etmediğini belirtmiştir. Son olarak, Yargıtay direnme kararını

değerlendirmiş ve Bölge Adliye Mahkemesi kararını onamıştır.

Yargıtay’ın onama kararında herhangi bir gerekçeye yer vermemiştir. Bu sebeple, Bölge Adliye Mahkemesi tarafından direnme kararında öne sürülen hangi unsurların Yargıtayca değerlendirildiği tespit edilememektedir. Ancak, Bölge Adliye Mahkemesi’nin değerlendirmesinde olayın özelliklerinin ön plana çıktığı anlaşılmaktadır. Bu sebeple, Yargıtay’ın ileride önüne gelen aynı konuya ilişkin davalarda kamu düzenine aykırılık bulunmadığına ilişkin karar vereceğini söylemek bu aşamada çok mümkün görünmemektedir.

BODEN LAW

TÜRKİYE'NİN ICC TAHKİMİNE ARTAN ETKİSİ: 2023 İSTATİKLERİ

[ICC Uyuşmazlık Çözümü 2023 İstatistikleri](#)'ne göre, 2023 yılında ICC toplam 890 yeni dava kaydederek uluslararası tahkim faaliyetlerinde önemli bir artış göstermiştir. Bu davalarda 141 ülkeden taraflar yer almış olup, bu durum ICC tarafından ele alınan uyuşmazlıkların çeşitliliğini ve küresel niteliğini yansıtmaktadır.

ICC TAHKİMİNDE TÜRKİYE

Türkiye, ICC tahkiminde önemli bir varlık göstermeye devam etmektedir. 2023 yılında Türk şirketleri, 56 yeni tahkim yargılamasında yer alarak Türkiye'yi Orta ve Güneydoğu Avrupa bölgesinde en çok temsil edilen milletlerden biri haline getirmiştir. Bu davaların 30'unda Türk tarafları davacı, 26'sında ise davalı olarak yer almıştır. Bu davalar enerji, inşaat ve teknoloji gibi çeşitli sektörleri kapsamakta olup, Türk şirketlerinin dahil olduğu uyuşmazlıkların çeşitliliğine işaret etmektedir. Söz konusu rakamlar, Türk şirketlerinin uluslararası tahkime aktif katılımını ve uyuşmazlıkların çözümü için ICC'ye olan güveninin altını çizmektedir.

Uygulanacak hukuk bakımından, 12 tahkim yargılamasında Türk hukuku seçilerek, Türk hukukunun uluslararası sözleşmelerdeki önemini göstermektedir. Ayrıca, Türkiye'nin 10 tahkim yargılamasında tahkim yeri olarak seçilmesi, ülkenin tahkim ortamındaki stratejik rolünü daha da vurgulamaktadır. Türkiye'nin hem uygulanacak hukuk hem de tahkim yeri olarak seçilmesi, ülkenin uluslararası uyuşmazlıkların çözümünde bir yargı yeri olarak artan etkisini vurgulamaktadır.

Türk hakemler 15 tahkim yargılamasında görevlendirilmiş olup, bu rakam Türkiye'nin tahkim alanında nitelikli profesyoneller sağlama konusunda artan itibarını ortaya koymaktadır. Bu atamalarda, Türk hakemler 4

davada tek hakem, 7 davada eş hakem ve 4 davada da başhakem olarak görev yaptı.

ICC'nin 2023 istatistikleri, uluslararası tahkimin devam eden önemini ve büyüklüğünü ve Türkiye'nin hem bir yargı yeri olarak hem de Türk şirketlerinin katılımı yoluyla önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Tahkim gelişmeye devam ettikçe, Türkiye'nin stratejik konumu ve gelişen tahkim uygulaması sayesinde önümüzdeki yıllarda tahkim alanında daha da fazla uluslararası ilgi çekmesi ve daha fazla tercih edilmesi mümkün görünmektedir.

BODEN LAW

DIFC MAHKEMESİ'NİN İHTİYATİ TEDBİR KARARLARININ İCRA EDİLEBİLİRLİĞİ HAKKINDAKİ KARARI

Dubai Uluslararası Finans Merkezi (“DIFC”) İlk Derece Mahkemesi, 19 Eylül 2023 tarihli *Muhallam v Muhaf* davasında, geçici tedbirler getiren bir geçici kararın “karar” olarak DIFC’de tenfiz edilip edilemeyeceğini değerlendirmiştir. Uyuşmazlık, geçici kararların New York Konvansiyonu kapsamında tenfiz edilebilir nitelikte nihai kararlar olup olmadığı konusunda yoğunlaşmıştır. DIFC Mahkemesi, hakem heyetleri tarafından verilen ihtiyati tedbir kararlarının DIFC’de tenfiz edilebileceğine karar vermiştir.

DIFC, Dubai Emirliği içinde yer alan ve kendi yasal çerçevesi olan bir serbest bölgedir. DIFC Tahkim Yasası, UNCITRAL Uluslararası Ticari Tahkim Model Yasası’na dayanmakta olup, Birleşik Arap Emirlikleri’nin taraf olduğu uluslararası antlaşmaları, özellikle Yabancı Hakem Kararlarının Tanınması ve Tenfizi Hakkında New York Konvansiyonu’nu uygulamaktadır. DIFC Tahkim Yasası hem DIFC’de bulunan mahkemelere hem de tahkim yeri olarak DIFC’nin seçildiği yargılamalardaki hakem heyetlerinin verdiği ihtiyati tedbir ara kararlarının DIFC Mahkemelerince icra edilebileceğini düzenlemektedir. Bu yargılamada ortaya çıkan soru, tahkim yeri DIFC olmayan yargılamalarda hakem heyetleri tarafından verilen ihtiyati tedbir ara kararlarının DIFC Tahkim Yasası kapsamında icra edilip edilemeyeceğidir.

Davacı, ihtiyati tedbir ara kararının DIFC Tahkim Yasası’nın 42. maddesi uyarınca icra edilmesini talep etmiştir. Davalı ise ihtiyati tedbir kararlarının "tanınabilir ve icra edilebilir bir karar" olmadığını ve yalnızca tahkim yeri olarak DIFC’nin seçildiği yargılamalarda

ihtiyati tedbir kararlarının icra edilebileceğini savunmuştur.

DIFC Mahkemesi, New York Konvansiyonu ve UNCITRAL Model Yasası’na göre ihtiyati tedbir ara kararlarının “karar” olarak kabul edilebileceğini ve bu kapsamda icra edilebileceğini ifade etmiştir. Son olarak Mahkeme, DIFC Tahkim Yasası’nın 24. maddesinin hakem heyetleri tarafından verilen ihtiyati tedbir ara kararlarının "karar veya başka bir formda" olduğuna ve sonuç olarak, DIFC Tahkim Yasası 42, 43 ve 44. maddeler kapsamında ihtiyati tedbir kararlarının “karar” olarak değerlendirilebileceğine karar vermiştir.

Mahkeme, tahkim yerinin DIFC olup olmadığına bakmaksızın hakem heyetlerince verilen ihtiyati tedbir ara kararlarının aynı nihai hakem kararı gibi icra edilebilir olduğuna karar vermiştir. Böylece, herhangi bir tahkim yargılamasında lehine ihtiyati tedbir karar verilen taraf, karşı tarafın varlıklarının DIFC’de olması halinde bu ihtiyati tedbir kararının icrası için DIFC’ye doğrudan başvurabilecektir.

BODEN LAW

İSVİÇRE FEDERAL MAHKEMESİ'NİN AB İÇİ YATIRIM TAHKİM YARGILAMALARINA İLİŞKİN KARARI

İsviçre Federal Mahkemesi, 4A_244/2023 numaralı kararında, Avrupa Birliği içi yatırım anlaşmazlıklarında hakem heyetlerinin yetkisi konusunda önemli bir karar vermiştir. Karar, Davacı Fransız yatırımcı EDF ile Davalı İspanya arasındaki ve tahkim yeri İsviçre olan, UNCITRAL Tahkim Kuralları uyarınca görülen yatırım tahkimi yargılaması sonucunda verilen hakem kararının iptali talebine ilişkindir. Mahkeme, EDF lehine verilen hakem kararına karşı İspanya'nın hakem heyetinin yetkisiz olduğuna ilişkin yaptığı itirazların tümünü reddetmiştir.

Mahkeme, tahkim yerinin İsviçre'de bulunduğu bir tahkim yargılamasındaki hakem heyetinin yetkisini incelerken, kendisinin önceki tarihli *Komstroy* davasında Avrupa Adalet Divanı'nın ("ECJ") Enerji Şartı Antlaşması'nın ("ECT") AB üye devletler ve AB'de mukim yatırımcılar arasındaki anlaşmazlıklara uygulanmadığı yönündeki kararına bağlı olmadığını belirtmiştir. Mahkeme, İsviçre mahkemelerinin, yabancı bir hukukun yorumu konusunda genellikle o hukuku yürürlüğe koyan ülkenin en yüksek mahkemesine itibar ettiğini belirtmiştir. Ancak burada, AB hukuku ile ECT arasında bir çelişki olduğunda, AB kurumunun kendi hukukunu uluslararası bir antlaşmanın üzerine koyma eğiliminde olabileceğini ve böylece kendi lehine bir karar verebileceğini ifade etmiştir.

Mahkeme, *Komstroy* davasındaki ECJ'nin gerekçelerini ikna edici bulmamıştır. ECJ'nin, AB hukukunun özel doğasına dayanarak uluslararası hukuku ve antlaşma yorumlama kurallarını dikkate almadığını belirtmiştir. ECT'nin çeşitli hükümlerini, AB hukukunu, uluslararası hukuku ve Viyana Antlaşmalar

Hukuku Sözleşmesi'ni kapsamlı bir şekilde analiz eden mahkeme, ECT'nin 26. maddesinde İspanya tarafından verilen koşulsuz tahkim rızasının AB içi anlaşmazlıkları hariç tutmadığı sonucuna varmıştır. Mahkeme, *Komstroy* kararının ardından İspanya'nın AB içi uyuşmazlıkların tahkime tabi olamayacağı yönündeki iddiasını reddetmiştir.

Ayrıca, İspanya'nın hakem heyetinin karar verirken daha önceki tarihli *Green Power v İspanya* kararını dikkate almadığı iddiasını reddeden mahkeme, İspanya'nın, başkanlık yapan hakemin tarafsızlığına ilişkin itirazlarını tahkim yargılaması sırasında hiç ileri sürmemiş olması nedeniyle bu iddiayı sonraki bir aşamada öne sürmesinin de mümkün olmadığını belirtmiştir.

İsviçre Federal Mahkemesi'nin bu kararı uyarınca tahkim yerinin İsviçre olarak seçildiği ve AB üye devleti ve AB üye devletlerinden birinde mukim olan yatırımcılar arasındaki uyuşmazlıklarda hakem heyetlerinin yetkileri ECJ'nin verdiği kararlardan etkilenmemektedir. Ancak, AB ülke mahkemelerin AB içi uyuşmazlıklarda verilen kararın tenfizini reddeden kararları mevcuttur. Bu sebeple, AB içi uyuşmazlıkların çözümüne ve verilen kararların tenfizine ilişkin halen uygulamada bir yeknesaklık bulunmamaktadır.

BODEN LAW